

Cirkev prvorodených – 8. časť

Category: Cirkev

written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

*Ale ste pristúpili k slávnostnému zhromaždeniu a k zboru prvorodených
Židom 12:22-23*

Autorita Cirkvi a veriaceho

Keď sa Ježiš so svojimi učeníkmi nachádzal v okolí Cezaree Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov, že čo *hovoria ľudia o ňom ako o Synovi človeka?* (Matúš 16:13) Apoštol Peter dostal od Boha zjavenie a odpovedal mu: „*Ty si Kristus, Syn živého Boha!*“ Peter vyznal, že Ježiš je Kristus, Boží Syn (verš 16). To bola pravda, na ktorej bola vybudovaná Cirkev.

Základná pravda o Cirkvi

Jej podstatné charakteristiky podľa slov Pána Ježiša sú:

1. Je postavená na Ježišovi, Synovi živého Boha

O vzniku Cirkvi podrobnejšie píšeme v 2. časti tohto cyklu.

2. Ani brány pekla ju nepremôžu

Keď sa Ježiš v Matúšovi 16. kapitole prvýkrát zmienil o Cirkvi, hneď s tým aj oznámil, že nad týmto jeho spoločenstvom, ktoré bude zbudované na ňom, peklo nebude mať žiadnu moc. Brány pekla pred Cirkvou neobstoja.

V starozákonnej dobe „brány“ boli dôležitým miestom života občanov príslušnej lokality. Brány neposkytovali iba ochranu ohradenému mestu, ale boli miestom, kde sa rozhodovali o verejných záležitostiach a prijímali sa dôležité rozhodnutia (Príslovie 21:23). Dnes by sme mohli povedať, že boli miestom, kde zasadal parlament. Boli tiež miestom, kde sa uskutočňoval aj obchod. Významu slova „brány“ aj v dobe ranej cirkvi ľudia dobre rozumeli

Ovládať bránu, znamenalo vládnuť nad tým, čo sa za bránou nachádza, alebo čo brána reprezentuje. Jedno z požehnaní daných Abrahámovi bolo zaslúbenie, že jeho semeno sa zmocní brán jeho nepriateľov: „... a tvoje semeno zdedí bránu svojich nepriateľov“ (1. Mojžišova 22:17). Sme presvedčení, že toto zaslúbenie sa vzťahuje na semeno, ktorým je Ježiš Kristus a na to, čo hovorí o Cirkvi zbudovanej na ňom. Aj v požehnaní Rebeky sa hovorí o dedičstve brán nepriateľov – má ich trvale zdediť semeno, ktoré vzíde z nej (verš 24:60).

Zdediť bránu nepriateľa znamená zvíťaziť nad ním a vládnuť mu. Dnes máme získať alebo zdediť brány nepriateľov v duchovnej oblasti a to autoritou, ktorá je Cirkvi delegovaná (daná) v mene nášho Pána a Kráľa Ježiša Krista

z Nazareta. My, ako Cirkev, máme ničiť „pekelné brány“ a šíriť po celom svete Božie kráľovstvo. Pod „pekelnými bránami“ môžeme rozumieť všetky sily, ktoré sú proti Kristovi a jeho kráľovstvu.

Pán Ježiš vo verši 16:19 Petrovi povedal, že mu dá kľúče nebeského kráľovstva. Všeobecne „kľúče“ predstavujú autoritu a moc, právo konať. Mať kľúče, znamená mať vládu a moc. Kľúče Peter dostal a použil ich. Otvoril nebeské kráľovstvo v Jeruzaleme a Judsku, v Samárii a pohanom v dome stotníka Kornélia. Boli to jednorázové kľúče a boli dané iba Petrovi. Viac v publikácii [Kľúče nebeského kráľovstva](#).

3. *Má moc zväzovať a rozväzovať*

Zväzovanie a rozväzovanie je predmetom hojnej diskusie. Z významu samotných slov môžeme usudzovať, že *zväzovať* znamená obmedzovať moc a vládu, čiže znamená to obmedzovať sféru vplyvu toho, kto je zväzovaný.

Z hľadiska duchovného boja to pre Cirkev znamená, že v duchovnom boji je jej dané (delegované) v mene Ježiša obmedzovať vládu a moc všetkých zlých síl stojacich proti Kristovi, jeho kráľovstvu a Božím deťom. V tomto pohľade pri *rozväzovaní* ide o oslobodzovanie spútaných ľudí od všetkých zlých síl. Ide o rozviazanie spútaných Satanovou mocou a mocou jeho služobníkov démonov.

Vzhľadom na verše 18:15-20 v *zväzovaní a rozväzovaní* ide o riešenie duchovnej čistoty a disciplíny cirkevného zboru.

Autorita veriaceho

Cirkev je spoločenstvo, korpus. Je to Kristovo telo a ako telo sa skladá z jednotlivých veriacich, z jednotlivých údov. Celkový stav, duchovná sila, autorita konkrétneho zboru a jeho obraz navonok, sú dané duchovnou silou a čistotou jeho jednotlivých jedincov, jednotlivých údov. Cirkev (zbor) sa buduje, duchovne rastie a dospieva do zrelosti navzájom cez jednotlivých členov. Nie je však ponechaná sama na seba. Je vyzbrojovaná duchovnými darmi, ktoré sú jej udeľované Bohom cez jednotlivcov patriacich do Cirkvi. Duchovným darom v zbore treba venovať náležitú pozornosť. Objavovať ich u jednotlivcov a rozvíjať. V tomto cykle sa však duchovným darom nevenujeme.

Umiestnené. 11. januára 2025